

Tưởng Năng Tiến – Phật

“Ta là Phật đã thành. Chúng sinh là Phật sẽ thành”. Phật Thích Ca (480 BCE - 400 BCE)

[BBC](#) ái ngại loan tin: “Hôm 8/6, Đài Truyền hình Việt Nam (VTV) đã phát một video (‘Thông tin xuyên tạc ẩn tu của ông Thích Minh Tuệ’) có độ dài 3 phút 40 giây ... Sau khi phóng sự được đăng tải trên các trang báo, cũng như các trang mạng xã hội, có không ít người nghi ngờ về độ chân thực của video”.

Ờ hay! Sao thiên hạ lại đa nghi thế nhỉ?

- [Xuân Sơn Võ](#): “Ồi dào, thời giờ đâu mà xem mấy thứ của VTV. Người ta bảo một lần bất tín, vạn sự bất tin, còn đây thì ‘vạn lần bất tín, giờ bất quan tâm’”.
- [Hiệu Phùng](#): “Dư luận đang nghi ngờ vì thiếu thông tin về thầy thì VTV lại chơi trò ‘đánh lộn con đen’ bằng một clip lộ liễu đến mức kg lừa được trẻ con”.
- [Kim Dung Phạm](#): “Lần này, dùng sự dối trá để trấn an dư luận, cho dù là mục đích tốt đi, thì rút cục VTV mất nhiều chứ được cái nổi gì. Được nhất là sự nghi ngờ, phản ứng, coi thường”.
- [Hoa Quang Ngo](#): “VTV = VUA TIN VIỆT. Tiếng Việt hay thật... Nàng Liên Liên nào đó cũng bỗng nhiên nổi tiếng nhờ 2 vụ ‘phỏng vấn’ sư MT. Người có tự trọng, tìm việc khác mà sống chứ cứ xạo theo lệnh để kiếm cơm ăn áo mặc cũng thẹn lắm người đẹp ạ. Có biết Nhà thơ Nguyễn Duy đã từng viết ‘Điểm cấp thấp bán tròn nuôi miệng Điểm cấp cao bán miệng nuôi tròn’ không”.
- [Nguyễn Tống](#): “Chưa rõ thực hư tung tích TMT, nhưng một phóng sự non kém tay nghề của VTV làm dư luận thêm hoang mang là rất đáng lên án”.

Tôi sống hơi lâu (lê lết hết thế kỷ này qua thế kỷ khác) nên có nhận xét là thiên hạ hiện nay khó tính hơn xưa nhiều lắm. Thời trước, có ai dám thách mắ/khiếu nại (than phiền, ta thán, cảm ràm hay kết án) gì đâu, dù giới tu sỹ bị Đảng và Nhà Nước hành cho tới bến – hoặc tới chết luôn – nào có ít!

Xin đan cử dăm ba trường hợp để rộng đường dư luận:

- Tháng 4 năm 1978, [Thích Thiện Minh](#) bị tra khảo cho đến chết luôn.
- Tháng 9 năm 1984, [Thích Trí Siêu và Thích Tuệ Sỹ](#) bị tuyên án tử hình.

- Từ 1980, [Thích Quảng Đô](#) bị giam lỏng tại quê ông, tỉnh Thái Bình, đầu cở chục năm. Sau đó, vào tháng 8 năm 1995, ông cùng nhiều vị tu sỹ khác (Thích Không Tánh, Thích Đồng Ngọc, Thích Trí Lực ...) còn bị kết án 5 năm tù giam và 5 năm quản chế nữa.

Còn bây giờ Đảng và Nhà Nước hoàn toàn (và tuyệt đối) không có đụng chạm gì tới TMT cả. Không triệu tập, bắt bớ, nhốt tù, đánh đập, tra tấn hay sách nhiễu gì sất. Hù dọa cũng khỏi có luôn, kể cả hù chơi cho vui (thôi) cũng miễn!

Chả những thế, VTV còn cử phóng viên đi phỏng vấn, rồi làm hết phóng sự này qua phóng sự khác. Nhà đài và phóng viên chỉ hơi vụng về, cầu thả, và ẩu tả chút xíu thôi là bị chửi rủa (thóa mạ) tương xứng hoa lá: “dối trá”, “đánh lận con đen”, “rất đáng lên án”, “vạn lần bất tín”, “vua tin vịt”, “bán miếng nuôi tròn” ...

Cái thuở Đảng và Nhà Nước muốn nói gì thì nói, giết ai thì giết, kết tội chi cũng chả sao, bắt vào tù bao lâu cũng được (giờ) đã qua rồi, và đã xa như ... “đĩ zăng”. Thời thế, rõ ràng, đã khác.

Pháp tu của TMT cũng khác. Ông tu tập theo Hạnh Đầu Đà!

“Trực chỉ chân tâm, kiến tánh thành Phật. Chỉ thẳng tâm thật, thấy tánh thành Phật”. [Đ.M.T.S](#)

Hạnh Đầu Đà là “hạnh” gì vậy cà?

Tỳ Kheo Thích Viên Định, [Viện Trưởng Tăng Đoàn GHPGVNTN](#), thuyết giảng:

Trong Phật giáo, có nhiều phương pháp tu hành, tùy theo sở thích, căn cơ, mỗi người tự chọn cho mình một pháp tu...mỗi vị tu theo một hạnh tùy thích, tu hạnh nào cũng được.

Riêng tu theo hạnh đầu đà là đơn giản nhưng khó khổ nhất. Cần thiết phải có một cơ thể mạnh khỏe, cường tráng, chịu đựng được sương gió, đói khát, nóng lạnh ...vì hạnh tu này phải tuân theo 13 pháp khổ hạnh như: ăn ngày một bữa, trước giờ Ngọ, mặc y phẩm tảo tức là dùng vải vụn, người ta đã vứt bỏ, chắp vá lại thành cái y để dùng, và chỉ có ba y, không được nhiều hơn, ngủ ở dưới gốc cây, ở rừng, nơi đất trống hay nghĩa địa, đi chân đất, không mang giày

dép...khó vô cùng, nói chung là phải “ít muốn, biết đủ, tinh tấn, viễn ly”, nên rất ít người tu theo hạnh này được.

Thầy Thích Minh Tuệ đã giữ giới và tu đúng theo 13 hạnh đầu đà của Phật dạy, nên ông đúng là một tu sĩ Phật giáo, một tu sĩ kiết xuất nhất, rất hiếm khi xuất hiện.

Chính TMT thì không dám nhận mình là một tu sĩ “kiết xuất” hay “hiếm hoi” chi cả. Ông khiêm cung thấy rõ:

“Trước khi đi tu, con cũng có việc làm như bao người, nhưng con không hạnh phúc, bởi con tư duy thấy rằng cho dù ai có việc làm, có công chức, cuộc sống ổn định nhưng rồi cũng bệnh, cũng già và chết như nhau ...

Con học tu ở chùa một thời gian, có pháp danh là Thích Minh Tuệ. Sau đó, con thấy không hợp, nên con rời bỏ chùa, lên núi ẩn cư một mình trong hốc đá, hàng ngày đi kiếm thực. Dù Phật không có nói, nhưng con chọn ngủ ngồi 3 năm rồi, không có nằm. Con ngủ ngồi là con muốn bỏ cái ngủ đi. Khi nào mệt quá thì ngồi dựa vào gốc cây hay bờ tường cũng được.

Sau thời gian ở một chỗ con thấy mình không có cơ hội xúc chạm để thử thách tham-sân-si, nên con quyết định bộ hành từ Nam ra Bắc, rồi ngược lại. Con không dám nói trước cho đến lúc nào thì con dừng.

Con muốn học những điều Phật dạy cao siêu, vi diệu, tối ưu, thiền định, trí tuệ, thoát được khổ đau, và an lạc hạnh phúc. Phật bày như thế nào, con làm theo thế ấy, để có an lạc hạnh phúc, chứ không phải tự mình mà biết. Con chưa vào định được. Con còn đang học...”

Tuy giản dị, chất phác và khiêm tốn thế thôi nhưng TMT đã “cảm” được lòng người.

- [Phạm Hiền Mây](#): “Ngài chính là bậc minh sư của Phật Giáo”.
- [Inra Sara](#): “Sau năm tháng trì trì - cái hạnh ở thân pháp cùng ngôn từ mọc mọc ông tỏa ra luồng sáng bất khả tư nghì”.
- [Thích Minh Đạo](#): “Thích Minh Tuệ lặng lẽ hành đạo đã làm cho Phật giáo Việt Nam ‘sống lại trong lòng của Phật tử năm châu’, đồng thời gọi ông là hiện diện của [Ma-ha-ca-diếp](#), một đệ tử của Đức Phật Thích-ca Mâu-ni trọn đời tu theo hạnh đầu đà.”
- [Trần Kiên Đoàn](#): “Tu sĩ Minh Tuệ có cả một vùng hào quang vô hình trong suốt bao bọc và tỏa chiếu đến mọi người ... Cái Tánh Hữu đời thường của Tu sĩ Minh Tuệ phảng phất đạo vị Tánh Không tự tại của nhà Phật”.

Khái niệm “tánh không” khiến tôi nhớ đến đôi câu kệ (dường như) của [Bồ Đề Đạt Ma](#): *Trực chỉ chân tâm. Kiến tánh thành Phật*. Chính Đức Thế Tôn cũng đã từng dạy thế: “Ta là Phật đã thành, chúng sinh là Phật sẽ thành”.

Thêm một vị Phật xuất hiện từ xứ Việt là điều vinh dự cho cả dân tộc này (và là tin mừng cho toàn thể nhân loại cùng chúng sinh) chớ có gây ra phiền lụy hay an nguy chi của chế độ hiện hành đâu mà Đảng âu lo dữ vậy? Sau màn trình diễn cầu thả/ vụng về (“lấy thúng úp voi”) của đài truyền hình nhà nước, lại đến trò hề (“đấu khói”) của đám công an khiến dư luận bất bình:

- [Có thực sự sư Thích Minh Tuệ tự nguyện ẩn tu hay không?](#)
- [Bộ Công an cần minh bạch tung tích của sư Thích Minh Tuệ!](#)
- [Thực hư việc sư Minh Tuệ “tự nguyện dừng bộ hành khất thực”](#)
- [Sư Thích Minh Tuệ mất tích: Dân biểu Hạ viện California và tổ chức quốc tế bày tỏ quan ngại](#)

Phật Giáo không chủ trương bạo động nên làm gì có cái vụ cách mạng vũ trang (lật đổ chính quyền) mà phải sợ. Còn trong trường hợp mà chế độ hiện hành thối nát, rệu rã đến độ hết thuốc chữa (và đã đến lúc không thể gượng được nữa rồi) thì sụp đổ cũng là chuyện tự nhiên của tiến trình sinh/diệt hay sinh/hoại thôi. Thích Ca và TMT đâu có can chi đến cái thứ chuyện nhỏ nhặt (và lật vật) cỡ đó. Phật mà!